

part XII.

Lid versus Pravda

aneb

všechno je jinak

Lazar Lopata

crime analysis of testimony
version 2.01

věnováno V.V. Djakinovi
FKT Alžaj

*Kdo byl Pravdou poučen,
je na cestě k Bohu
jenom tehdy,
když ji předává dál*
Bruno Gröning

XII. Memento mori.

Je první květnová neděle roku 2024. Na mobilu naskakuje očekávaný čas 10:33. Začínám psát zřejmě poslední kapitolu knihy dvou tváří. Z jedné strany „*Člověk versus Pravda*“ v druhém náhledu „*Lid versus Pravda*.“ Půjde o souhrnný produkt mé *mysli* a mého *srdce* za období posledních patnácti let.

Má předchozí tvorba umožňuje sledovat celou mou biblickou anabázi od roku 1995. Tehdy jsem poprvé vzal do ruky Bibli s jediným cílem. Bez ohledu na cokoli a kohokoli prozkoumat Ježíšův život a okolnosti jeho krutého konce. Vždyť kdo by nechtěl znát pravdivou odpověď na otázku: „*Proč se lidem dějí zlé věci?*“ Nevím jak komu, mně žádné tradiční zdůvodnění nestačilo. S manželkou, coby ateisté, jsme měli dvě dcery i syna. A rozhodně bych nepřipustil, aby se za kohokoli podobně obětovali, nota bene proč?!

Ne, nejsem *Bůh*, o tom žádná a nepochybuji, že *Jeho* ruka není na nic krátká.

Ale!?! Co *Jeho Spravedlnost*!?

Nenechám si namluvit, že *Bůh* nemá svědomí, či dokonce, že unese i to, co mé lidské svědomí nést odmítá. Proto navrhuji, v případě Ježíšovy smrti, ponechme stranou tradičně omílané téma oběti a lásky. Považuji to za dezinformaci a ohavnou propagandu, prostou důkazů. Hledejte *Spravedlnost* a nezírejte věčně slepě na události vedoucí k *Jeho* odsouzení a ukřižování.

Lidská spravedlnost je toliko **vrtošivá a relativní!**

Zato *Boží Spravedlnost*, musí být vždy **jistá, absolutní a dokonalá!!!**

Právě tuto absolutní ***Spravedlnost***, pokládám za víc než jen ústřední biblické téma. Je to onen ***úhelný kámen***, který stavitelé zavrhl.

Absolutně pevný bod, bez kterého nelze pohnout vesmírem, natož poznat ***Pravdu***.

Jde o ***Slovo*** prvopočátku.

Po bezmála třicetiletém hledání musím znovu, zásadním způsobem, aktualizovat své nahlížení biblických textů a nejen to. Mnohému připadne tato poslední kapitola veskrze odlišná. Ve skutečnosti toliko z hlavní scény vytěsním na okraj většinu ryze osobních postřehů a spojitostí. Vytvořím jakousi mezihru, „*Extempore*“, co nestojí o pozornost ani komentáře. Vznikne tak *rám* pro zasazení hlavního *obrazu*.

Nyní, více jak kdykoli předtím, spoléhám na samostatnost a iniciativu čtenáře. Chci především inspirovat a nikoli vést. Začínal jsem jen s jedinou otázkou. „*Proč se dobrým lidem dějí zlé věci?*“ Nalezení odpovědi nebylo až tak složité. Byl to nejen začátek dlouhé biblické anabáze, ale i procesu mé proměny a sebe uvědomování.

Nemám umělecké či autorské ambice a nehodlám konkurovat dílům jako je „*Opičí proces*“¹ či „*Šamhorodský proces*“². Něco společného však máme. Má tvorba je rovněž inspirována životem. Ale žádný další proces s *Bohem* nečekejte. K soudu, jak říkala už má babička, se beztak chodí jen pro rozsudek a nikoli pro spravedlnost. Nebudu proto

¹ *Opičí proces* (v USA známý jako Scopesův Opičí proces, oficiálně Tennessee v. Scopes) se stal zatím nejznámějším soudním procesem v historii, týkajícím se evolucionismu. Je známý i díky divadelní hře *Kdo seje vítr*, zfilmována (např. v roce 1960 se Spencerem Tracym v hlavní roli). /Wikipedie/

² *Eliezer Wiesel* /1928-2016/, židovský prozaik, esejista, dramatik, filosof, humanista, politický aktivista, náboženský myslitel a nositel Nobelovy ceny za mír.

polemizovat o spravedlnosti, všem lidem dobře známé. Zaměřím se na absolutní *Spravedlnost*.

Biblickým textům dnes přikládá prakticky význam jen málo kdo. Vesměs jsou považovány za vyhnívající slovesný relikv z dávnověku. Má vlastní, třicetiletá zkušenost, je však zcela opačná. Zaobírat se realitou absolutní *Spravedlnosti*, potažmo *Boha* bude proto namnoze bráno za čirou pošetilost. Ponechám na čtenáři, aby se o realitě a pravdivosti přesvědčil sám. Uvádím pouze vlastní poznatky, zkušenost a dávám je nezištně k dispozici.

Hlavním pramenem informací mi byla Bible, vydala Biblická společnost v ČR 1990. Můžete ale zvolit kteroukoli jinou. Výběr Bible má zcela zanedbatelný vliv na konečný výsledek. Rozhoduje způsob, jakým budete k biblickým textům přistupovat. Přál bych to každému, ale jen sotva koho potká podobné štěstí, aby hned při prvním čtení, v jediném okamžiku, byl zbaven jakýchkoli pochybností o pravdivosti biblických textů. Mohl jsem se tak plně soustředit na porozumění a pochopení přijímaných informací.

A co bych jako doporučoval, pokud na podobnou šťastnou „náhodu“ nelze spoléhat? Pořídte si svou Bibli!

Však ještě dříve než ji vůbec otevřete, vyrazte do přírody. Nejlépe z jara, či po dešti, na luku plnou prostého kvítí s radostným zpěvem ptáků, hemžením hmyzu. Do lesa a dopřejte všem smyslům slast šumivého vánku. Nasajte harmonii klidného majestátu, euforii zurčící vody, jenž dokáže z lidské mysli vyplavit i cizorodý evoluční balast. Možná i okulem mikroskopu nahlédnout úžasnou strukturu prvků, ale co především. Večer, ještě před usnutím, vyjděte ven. Zvedněte pohled k jasné noční obloze s nespočtem zářivých hvězd a zpytavým pohledem zkoumejte vesmírné nekonečno. A pak, budete usínat se stejnou jistotou, které se šťastnou „náhodou“ dostalo mně. A vůbec nespěchejte, neboť tentýž rukopis *Autora*, můžete vnímat všude kolem sebe a poznáte jej spolehlivě i v biblických textech.

A o čem že ta Bible vlastně je?

Jde o pradávno kroniku, jenž nemá ve světě obdoby. Dopodrobna rozvádí nejen zrod jednoho, židovského národa, ale i několik tisíc let přímého vlivu *Stvořitele* a vzájemné koexistence. Bible má jedinečný, neuvěřitelný informační přesah a to od samého počátku *Stvoření*, až po události na konci časů.

Soustředí 66 starověkých textů různých autorů. S osobou Mojžíše se pojí ty první, nejstarší a má se za to, že byly inspirovány *Bohem - Stvořitelem*. Ty nejmladší pak informují o životě Ježíše Krista a jeho učení. Jeho smrt byla momentem zlomu v životě Židů. Stoupenci ukřižovaného se vymezili, oddělili od souvěrců, starodávných tradic a dali vzniknout křesťanství.

Ve starém, národním se zrodilo nové a celosvětového náboženství.

Na počátku mé biblické anabáze jsem krom této pradávno kroniky lidstva měl při ruce i svou vlastní. Obyčejný deníček, který mi táta začal psát s okamžikem mého narození. Díky němu vím, kdy a kde jsem se narodil, kdo při porodu asistoval, jaké vládlo počasí a že pod okny mého nového, pozemského domova, projížděl noční rychlík Plzeň - Liberec. Čas od času si pročítám tento ryze osobní dokument, až mi v posledku došlo to nejdůležitější. S každým nově narozeným, vyraší v koruně stromu *Života* jeden nový, nepopsaný list, *Tabula rasa*. Jeho individuální vlásečnice vede přes všechny mé předky, větvemi rodů do kmene, společného všem lidem a dál do kořenů. Země ohraničuje život tohoto světa a za ní se strom *Života* zrcadlí svými kořeny.

Předivo větvičky nesoucí můj list pokračuje ke třem listům mých potomků a dál k šesti listům vnoučat. S blížícím se koncem času, vymezeného mi na tomto světě, můj list zežloutne a nakonec i odpadne. Ale nic nebude ztraceno. Na opačném konci jeho vlasečnice stromu *Života*, mezi kořeny do kroniky mých životů, přibude další list.

Rovněž mému tátovi mohl takový deníček vést jeho táta a tak všichni otcové svým ratolestem, proti proudu času, až k prvopočátkům. Ty první by psal *Adam* svým třem synům. *Kainovi, Ábelovi a Šétovi*.

To jen čistě teoreticky. Ale fakticky má každý, kdo se kdy do tohoto pozemského světa narodil v kořenech stromu *Života* uloženou svou osobní kroniku.

Naprosto nic se neztrácí! Jde o individuální zdroj osudů.

Genesis je jedinečná kronika vzniku *Adamova* rodu, kterou dostal od našeho *Otce*, praprotomek Člověka - Mojžíš.

Nic náhodného neexistuje. Jsou jen nám známé a neznámé příčiny.

Lidé nemají ke knihám svých životů přístup. Můj deníček je toliko kopie a zcela nepatrný fragment jednoho listu z kroniky mých životů. *Stvořitel* je zřizovatel a *Spravedlivý* uživatel těchto informačních zdrojů. *On* jediný je proto zákonitě *Vševědoucí i Všemocný*. Ale nejen to, může být a je od *Počátku* absolutně *Spravedlivý*.

Tak jako *Bůh* nehraje s vesmírem v kostky,³ ani *Osud* je nehraje s lidmi.

Tabula rasa, je metafora, zmiňovaná již Aristotelem v pojednání *O duši*⁴. Jde o paměťové médium, které zcela nezávisle a věrně zachycuje všechny projevy naší vůle během života v tomto světě. Každý čin, každé slovo je zaznamenáno.⁵

Že vás se to netýká a něčemu takovému nevěříte?

Nemusíte věřit ani souhlasit, ale to je taky jediné co s tím můžete udělat!

Jde o základ, onen *úhelný kámen*, všemi odvržené *Spravedlnosti*.

Že se rodíme jako nepopsaný list, považují mnozí za důkaz rovnosti všech lidí. Jen málo co je tak vzdáleno *Pravdě*. Ale budiž, mějte si své rovné. Já sobě rovného dosud nepotkal a vím, že ani nikdy nepotkám.

Až nyní, bezmála po 30 letech, teď, v samém závěru, začínám pomalu chápat události z počátku mé biblické anabáze. Nešlo o náhodný okamžik. Vše co jsem prožil, bylo součástí mé kvalifikační přípravy. Zda a jakou měrou byla úspěšná, takový soud mi nepřísluší.

Rovněž není žádnou náhodou, že čtete tento text. Jde o projev *synchronicity*, popsané již před lety švýcarským psychoanalytikem C. G. Jungem. Dle něj se jedná o souběh neočekávaných událostí, které do života přichází jako blesk z čistého nebe. A mají jistou souvislost s tím, co aktuálně prožíváme nebo nač myslíme.⁶

Sama skutečnost, že nejstarší texty tvoří *Starý zákon* a nejmladší *Nový zákon*, fakticky determinuje přístup každého čtenáře k Bibli, neboť vytváří reálnou existenci rozporu mezi starým a novým, zastaralým a progresivním. Rozhodným způsobem je tak formován nejen životní postoj jednotlivců, ale i lidstva jako celku.

Tato biblická matrice působí na úrovni vědomé i nevědomé. Na každého a bez výjimky. Přitom je v příkrém rozporu se slovy a činy Ježíše Krista.

³ **Albert Einstein**/1879-1955/ teoretický fyzik - metaforická kritika filozofických základů kvantové mechaniky, která je postavena na nahodnosti jevů v mikrosvětě.

⁴ **Aristotelés** - /384-322 př.n.l./ řecký filosof, nejvýznamnější žák Platónův /Wikipedia/

⁵ Pravím vám, že z každého planého slova, jež lidé promluví, budou skládat účty v den soudu. /Mt 12, 36/

⁶ Opravdu neexistují v životě náhody a co je to synchronicita? - TvojeMisto (tvojemisto.cz)

Ten řekl naprosto jasně, že nepřišel nic měnit, ale naplnit.⁷

Nejen že deklaroval, svým životem a smrtí dokazoval existenci *Jednoty* a naplňoval její základní princip, *Spravedlnost*.

Lidé byli stvořeni coby součást *Jednoty*, přesto ji negují a realizují odlišné principy, *Duality*. Základem našeho současného bytí jsou tři dialektické zákony, přičemž systémovou roli zastupuje *Zákon jednoty a boje protikladů*.⁸

Stoupenci věhlasných filosofu by mne snadno zašlapali do země. Přitom nic nezpochybňuji, ba naopak!

Vždyť události posledních 2000 let, graduující současnými přípravami na 3. světovou válku, by neměla nechat nikoho na pochybách, že jaderný Armagedon i konec lidstva se vůčihledně blíží!

Nevíme jen, kdy nastane!?

Summa sumárum;

Víme, kdo na *Počátku* řekl, „*Bud' světlo!*“ „*A bylo světlo.*“

A kdo bude na *Konci zhasínat*?

Zřejmě jediný a definitivní vítěz, jenž vzejde z *jednoty a boje protikladů*!

Ne, nevím jak se s tím vypořádat.

Snad to chce odhodlání i odvahu pohlédnout *Pravdě* do očí. S pokorou a bez reptání přijmout skutečnost, že dějiny *Stvoření* veskrze určujícím způsobem stigmatizovali tři jedinci.

Primárně dva sebevrazi.

Žena pro Člověka a Člověk.

Sekundárně pak jeden vrah.

Prvorozený syn *Člověka*.

Jmenovitě *Eva, Adam a Kain*.

Na tom pořadí bych fakt vážně bazíroval!!

Nic skandálního, ale jiný úhel pohledu, který nevymlčuje realitu.

Dobré znamení, pokud nemáte chuť o tom diskutovat.

V tomto duchu hodlám podporovat odhodlání každého i první kroky biblickými texty. Mou třicetiletou zkušenost berte, prosím, jen coby pozadí, reflexní plochu, na níž můžete promítat vlastní poznání té své *Bible*.

Biblická anabáze začíná zpravidla na počátku *Genesis*. I já zde kdysi startoval, ale dnes je to můj cíl. Sřetáváme se tak tváří v tvář a hledíme přesně opačnými směry. Dává mi to možnost probrat situaci předcházející samotnému *Počátku* procesu *Stvoření*.

Nestačí toliko věřit, že reálně se událo, co je v Bibli uvedeno. Důležité je zkoumat i kontext. Pro prvotní biblické informace to platí obzvláště.

Jak tomu rozumět?

Když berete do rukou noviny, zaručeně nečtete jen titulky, chcete-li skutečně pochopit oznamovanou událost. Zatím co noviny kontext uvádí, u biblických zpráv je nutno jej dovodit!

První řádky *Genesis* oznamují TŘI klíčové události.

Jde o tak významné činy *Stvořitele*, že periodika celého světa by měla denně všechny burcovat palcovými titulky.

⁷ Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit. /Mt 5,17/

⁸ Zákon jednoty a boj protikladů ve filozofii (puntomarinero.com)

- **NA POČÁTKU STVOŘIL BŮH NEBE A ZEMI.**
- **I ŘEKL BŮH: „BUĎ SVĚTLO!“ A BYLO SVĚTLO.**
- **VIDĚL, ŽE SVĚTLO JE DOBRÉ, A ODDĚLIL SVĚTLO OD TMY.**

Vím, veskrze směšná a pošetilá představa.

Z toho ale, prozatím, nikoho hlava bolet nemusí.

Zatím co se budu zaobírat kontextem těchto tří zpráv, dejte se do čtení své Bible. Na prvních pěti listech *Genesis* jsou prezentovány události *Stvoření* do *Potopy*. Jde o období tisíců let, ale přečíst to dokážete do hodiny, mnohý dvakrát i třikrát. Posledních 15 let nečtu prakticky nic jiného. Ustavičně přemýšlím o kontextu těchto prvotních událostí.

Některé postřehy, čistě osobní povahy, uvádím v mezihře. Ale až nyní, v samém závěru mi dochází to primárně nejdůležitější. Nebýt *Stvořitele* a *Jeho* prvotních TŘÍ činů, teď bych nepsal, nikdo by nečetl, nebylo by *Genesis*, ani Bible, prostě ničeho.

Neustále koriguji své původní náhledy. Ty původní v žádném případě neztracuji, to přenechávám jiným. I lenivý impotent si zaslouží dostat šanci.

Myšlenky na biblické téma si zapisuji do „*palubního deníku*“ letu mého života a dnes již vedu sešit č.16. Vytvářím jakousi „myšlenkovou“ power banku. Stále ji dobývám, ale čerpám minimálně. Nestačím totiž zpracovat ani podněty určující mou aktuální tvorbu. Tak jako dřív i u této, poslední kapitoly, jsem primárně zformoval název a stanovil začátek i konec psaní. Vše, co mne v daném období napadne, bude jádrem 12. kapitoly. Zakončím tím i celý projekt s názvem *Člověk verzus Pravda - Lid verzus Pravda*.

Prakticky nikdy mi nedopřála klidu otázka smyslu mého psaní, zda to může vůbec někoho zajímat. Svitlo mi až nad slovy Ježíše, že mladé víno se nedává do starých měchů⁹.

V den kdy ukončím tuto kapitolu, oslavím 75. narozeniny.

Své texty neadresuji vrstevníkům, ani mým dětem. Jde o odkaz dětem mých dětí, vnoučatům. Byl to pro mne důležitý moment. Čím reálnější je představa mého čtenáře, tím lépe mi jde i psaní od ruky. Sice překvapující, ale veskrze uspokojujivé a potěšující.

Potměšilost si však neodpustila otázku.

„Co autor *Genesis*, neměl rovněž podobný problém?“

Vypadá potrhle, ale zaslouží si pozornost.

Zatím co mé psaní představuje komunikaci mezi lidmi, s intelektem vzájemně si blízkým, se *Stvořitelem* je to zcela jinak. Lidské rozumové a tvůrčí schopnosti jsou s intelektem *Stvořitele* **nesouměřitelné**. Není proto divu, že činy *Hospodina*, *Boha*, jsou nám veskrze nesrozumitelné a nepochopitelné. Vždyť *Stvořitel* existuje i mimo naši realitu, v jiné dimenzi.

Netřeba to více rozvádět. Stačí nalistovat knihu *Jób* a můžete se rovněž postavit *Bohu* a poučit *Jej*;

Kde je cesta k obydlí světla?

Kde má své místo temnota?¹⁰

Ještě mnoho dalších otázek položil *Bůh* *Jóbovi* a ten jen mlčel. Uběhly však tisíce a tisíce let....

.....*Dnes už jsem starší a vím, co vím,*

⁹ A mladé víno se nedává do starých měchů, jinak se měchy roztrhnou, víno vyteče a měchy přijdou nazmar.

Nové víno se dává do nových měchů, a tak se uchová obojí. /Mt. 9,17/

¹⁰ Kniha *Jób*; 38,19

*mnohé věci nemůžu a mnohé smím.*¹¹.....

Díky široké plejádě vědců, na čele s Charlesem Darwinem a Stephenem Hawkingem nekonče, lidstvo již **ví, co ví!**

Byly to špatné otázky!!

Jób je hrdina, co vytrval a statečně mlčel.

Dnes se již umíme postavit podobným dezolátům. Boj s dezinformacemi, a *Boží* šikanou dovedeme do vítězného konce!

Byť by nezůstal kámen na kameni!!

Současné celosvětové dění by nemělo nikoho nechat na pochybách, že takovéto vyvrcholení lidských dějin je jasná tutovka.

Proto zcela věcně.

Existuje vůbec možnost, jak lidem srozumitelně sdělit něco nepochopitelně složitého?

Zřejmě ano. Podobností, obraznost a myšlenkové rébusy jsou prostředky na překlenutí intelektuální propasti.

Lapidárně řečeno, *Genesis* vykazuje zřejmé známky *božského* původu.

Všeobecnou propast mezi *Hospodinem* a lidmi, rozhodným způsobem překlenují prostředníci.

Nezaměňovat, prosím, se samozvanými církevními „managery“.

K prvním patřil Abrahám a Mojžíš. Tím nejznámějším je zaručeně Ježíš a posledním pak ignorovaný Bruno Gröening. Každý z nich si zaslouží mimořádnou pozornost, ale i individuální přístup.

U událostí od prvopočátku do *Potopy* si však musíme vystačit sami. Při prvním čtení *Genesis* se může stát, že bez povšimnutí minete klíčový rébusu.

Kdo je *Hospodin*, *Bůh*!?

Nebudu řešit rozličné pojmy, jimiž je v biblických textech uváděn nejvyšší *Bůh*, to je téma pro odborníky. Naprosto nepochybuji o existenci bohů, jejich hierarchii, a že na samém vrcholu této mocenské struktury je *Hospodin*, *Bůh*. A v tom tkví ona záhada. Jak se mohl jeden povýšit nad všechny ostatní?! Vždyť o něčem takovém každý bůh zaručeně snil. Mocenský boj i volby možno vyloučit, neboť výsledkem je vždy nekončící boj jedněch proti druhým. Sebevědomý, ze své podstaty, nad sebou jiného dobrovolně nestrpí. Nota bene, aby něco takového připustil některý z bohů a zpochybnil tak status své božské svrchovanosti. Že k tomu přece jen došlo, pak museli mít všichni velmi, ale velmi vážný důvod.

Svoboda a *Demokracie* zřejmě zmutovala v anarchii a všeobecný chaos, takže žádný bůh si nebyl naprosto ničím jist. Nezbyvalo již žádné tradiční řešení. Všechny formy soužití „win win“¹² se vyčerpaly, brzdy a protiváhy žalostně selhaly. Nezbyvalo než ustanovit *Boha nad všemi bohy*, *Hospodina*. Všichni spoléhali na jediného *Spravedlivého*, mravně neotřesitelného. Zaujímal zcela osobité postavení. Což o to, že od svého zrodu, jako jediný, znesvěcoval své božství fyzickou prací.

Byl zosobněná **PRAVDA!**

I proto vegetoval osamoceně za periferií božského společenství. Kdo by taky vystál pravdu o sobě samém? Znal pravdu o každém, ba i to, co sami o sobě nevěděli. A to byl právě veliký problém.

¹¹ *Hlídač krav*, hudba a text, Jaromír Nohavica

¹² *win-win* - kooperativní metoda. Strany usilují o vzájemný prospěch, tak aby uspokojily své potřeby, a snaží se nacházet řešení, které není v přímém konfliktu s požadavky druhé strany. /Wikipedia/

Všichni se shodli, že bude *Hospodin, Bůh!* Jenže *On*, každého z nich proklaté dobře znal. Měl velmi dobré důvody je odmítnout!

Šlo o neuvěřitelné drama. V osobní rovině už dávno přivykl, že jedinou společnicí je mu *Samota*. Tak proč by měl právě *On* řešit jejich problémy?!

Nakonec však zřejmě podlehl!

Ale zaručeně všichni dosáhli svého!!

V duchu *Quid pro quo*¹³ uzavřeli **VELKOU SMLOUVU**.

Na jednu stranu vytvořil pro všechny **SPRAVEDLIVÝ ŘÁD**. Na druhé, coby *Hospodin, Bůh*, získal možnost realizovat svůj *utopický*¹⁴ projekt.

Stvoření.

Právě to rozhodlo!

Stvoření by nikdy, naprosto nikdy nevzniklo, nebýt oné **VELKÉ SMLOUVY**.

Dosud jsem netušil, že by *Stvoření* mohlo mít příčinu a nyní vůbec nepochybuji.

Stvoření vzniklo, protože jediný *Spravedlivý* souhlasil a stal se *Hospodinem, Bohem nad všemi bohy*.

Doufám, že víc se věnujete své Bibli a vlastním myšlenkám než tomu, co píšu. Chci toliko inspirovat. Proto na nic nečekejte a sami zkoumejte první tři činy *Hospodina, Boha*.

Než k tomu sám přikročím, zastavím se, jen krátce, nad otázkou;

Jaké hodiny používá a jakým ČASEM se řídí *Hospodin, Bůh*?!

K otázce *Času* lze přistupovat různými způsoby. Jde nesporně o základní fyzikální veličinu soustavy SI i existenční filosofickou otázku. Nejsem vědec, filosof natož teolog. Jen obyčejný biblický slídlil, co ví, že po natažení běží hodiny, bez přestání a zadýchání i sedm dní. I *Đuro-trulo* vie, že naše hodiny nemohou a ani neměří čas *Hospodina, Boha*. Skutečnost, že *Hospodin Bůh* realizoval *Stvoření* za 6 dní, naprosto neznamena, že šlo o 6 dní o 144 hodinách, které známe. Argumentovat, že pro *Všemocného* neexistuje nic nemožného, je sice líbivá, leč ohavná demagogie.

Jak jsem již několikrát předeslal, od jistého okamžiku, nepochybuji o jediném slovu ani původu biblických textů. Biblické informace totiž umožňují vyhledat skutečný zdroj ČASU, kterým se řídí *Hospodin, Bůh*.

Hned v začátku je třeba pečlivě analyzovat a diferencovat, jak se ČAS prezentuje v životech všeho živého, pozemského a jak se může projevat u *Hospodina, Boha*.

Genesis/1,14/ informuje, že *Bůh* stvořil světla na nebeské klenbě, aby oddělovala den od noci a byla na znamení **časů, dnů a let**. To je *začátek* dnešního pozemského ČASU.

Tak jako Slunce svítí na dobré i zlé¹⁵ rovněž Čas je namnoze považován za neosobní, přičemž je každou živou bytostí vnímán i ryze individuálně. Vliv Slunce dokážeme do jisté míry využívat a manipulovat. U ČASU je to složitější. „Bezva finta“ s letním časem manipuluje pouze životem lidí. Zvířata, rostliny, i jednoduché organismy v hloubi země, kam sluneční svit nikdy nepronikne, akceptují zatvrzele jen *Bohem* zavedený čas. Můžeme se holedbat svobodou sebevíc, ale reálně podléháme stejnému diktátu jako všechny živé organismy a sebelepší finta na tom nezmění naprosto nic.

Ale o to teď nejde.

¹³ „něco za něco“

¹⁴ Slovo *Utopie*, označující žádoucí, i když neskutečné a nedosažitelné, vytvořil anglický humanistický myslitel *Thomas More* /1478-1535/

¹⁵ *Mt.5,45*

Co by mělo být zřejmé, že ČAS, platný pro *Hospodina, Boha*, nesmí zpochybňovat *Jeho* božskou svrchovanost. Rovněž je vyloučena jakákoli manipulace a závislost.

Po zkušenosti s vlastním časem víme, že *jeho začátku* předcházely dva nutné předpoklady. Země, otáčející se kolem své osy, poskytla vhodný pohyblivý komponent času. Umístěním Slunce na nebeské obloze vznikl nezbytný pevný bod. Čas se stal měřitelným vektorem. Jeden den bylo jedno otočení Země. Jeden rok, **oblet** kolem pevného světelného zdroje. Šedesátková soustava umožňuje podrobnější dělení a ještě i mnohem víc.

Nezbytný pevný bod ČASU *Hospodina, Boha* je zřejmý. Na výzvu *Budiž světlo*, bylo světlo. Po oddělení od tmy tak vznikl, obdobně jako se Sluncem, pevný bod. Nutno vyhledat i uvažovaný vhodný pohyblivý komponent. Tvrdá kritéria zužují hledání jednoznačně na osobnost samotného *Hospodina, Boha*. V úvahu přichází orgán se vztahem ke světlu, *Jeho* jediné oko.

A ten vhodný cyklický pohyb?

Opětovné otevírání a přivírání očního víčka. Nezavírá oko, toliko přivírá. Proto neexistuje noční fáze a střídání dne a noci.

Ne náhodou řekl Ježíš, „**Můj Otec, pracuje bez přestání, proto i já pracuji.**“¹⁶

Šerosvitem začalo ráno prvního dne. Pokračovalo do plného, poledního otevření a zase zpět do přivření a stejného večerního šerosvitu zakončujícího den. Tento okamžik je současně i ranním šerosvitem dalšího, nového dne.

Jak prosté, milý Watsone!

Čas a světlo jsou patrně neodlučitelně spjaté. Onen pevný bod je současně i světelný rychlostní standard. Nabízí se zcela samostatné a pozoruhodné téma. Ale vědom si svých dispozic a stanoveného cíle, neopustím biblickou platformu.

Někdo zaručeně zaznamená, že pevný bod času *Hospodina, Boha* je *dobré světlo*, což o našem Slunci zcela neplatí. Je otázkou, jak pak mohl, na konci 6. dne *Stvoření*, konstatovat, že vše bylo *velmi dobré*? Má to své vysvětlení, ale teď něco málo k prvním třem činům *Hospodina, Boha*.

Zprávy o prvotních činech *Hospodina, Boha* vypadají všedně. Je to však ta nejobtížnější a zcela klíčová, biblická scéna. Nelze vyjádřit vše, aby byla jakás naděje na pochopení toho podstatného.

Co je nepochybné, že stvoření nebe a země je výlučně výsledkem práce jediného *Boha*. *Sám* o tom hovoří v knize Jób/36/. Zemi a nebe začal budovat ještě před tím, než existoval ČAS *Hospodina, Boha*. Ale ještě dřív, než vůbec natáhl měřicí šňůru a položil **úhelný kámen**, musel mít *představu*, vlastní představu!

Představa je vždy primární a nutný předpoklad jakéhokoli činu.

Hospodina, Boha nevyjímaje.

Představa je počátek všeho.

Mnohý si zaručeně pomyslí;

„Pěkná blbost! Kolik já toho udělal a nepotřeboval jsem žádnou představu.“

A právě o tom to je!!

Lidem lze podsunout cizí představu, aby ji přijali za vlastní a slepě realizovali coby vlastní čin, ke své tíži a na svou odpovědnost.

¹⁶ Jan 5,17

I bez policejní praxe bude každému zřejmé, že jde o primární tendenci každého, kdo chce uniknout odpovědnosti a zůstat mimo jakékoli podezření.

Něco takového je u *Hospodina, Boha* zcela vyloučené a absolutně nemožné!

Výtvary *mysli* a výtvary *srdce Hospodina, Boha* jsou vždy jen vlastní a proto i dobré. Byl sám a neexistuje proto žádný rozpor.

Podržte to v dobré paměti, neboť *výtvar lidské mysli* a *výtvar lidského srdce* je mimořádně důležité hodnotící kritérium.

Ale zpět k ČASU.

Země a nebe byly stvořeny ještě v době, kdy neexistovaly věčné či morální standardy, ani ČAS *Hospodina, Boha*. Každý se staral jen sám o sebe a nebylo nic a nikdo, kdo by všemu vládl.

Veškeré práce na *Stvoření* vykonal *Hospodin, Bůh* zcela sám. Byl vysmíván, ignorován aby se nakonec stal *Hospodinem, Bohem*. Co nevím a docela by mne zajímalo;

Věděl již tehdy, že jednou budou žadonit, aby se stal *Hospodinem, Bohem*? Přilezli všichni, protože museli, vyžadoval to. Nejchytřejší, nekrásnější, nejsilnější, nejmocnější naprosto všichni. Nebude problém představit si, o jak velké drama muselo jít. Neboť naše lidské dějiny se ubírají stejnou stopou událostí, jen s tím rozdílem, že již žádná VELKÁ SMLOUVA nebude.

On totiž, ten *Pravdivý* a *Spravedlivý*, utopista, nebyl egoista. Nemyslel pouze na sebe a svůj projekt *Stvoření*, myslel na všechny. Ještě dřív než přišli, měl reálnou představu o funkčním projektu pro spravedlivé a důstojné soužití naprosto všech, včetně bohů.

Připraveným štěstí přeje. Měl co nabídnout.

Stal se nejen realizátorem, ale i jediným garantem VELKÉ SMLOUVY, *Hospodinem, Bohem*.

Ustanovení času *Hospodina, Boha* je zřejmě první a základní akt její realizace. Byly dvě fáze.

První krok - *výzva* - „*Bud' světlo!*“ *A bylo světlo*.

Druhý krok - *oddělení* - *Viděl, že světlo je dobré a oddělil světlo od tmy*.

Oddělení světla od tmy byl moment zážehu světelného pohonu Času. Následky byly veskrze převratné. Začal totální a všeobecný přerod. Vždyť také proto byl celý první den *Stvoření* vyhrazen jen náběhu Času *Hospodina, Boha*.

Dobré *Světlo* má při zavedení Času *Hospodina, Boha* naprosto zásadní a veskrze principiální význam.

Připomenu jen několik hlavních atributů odlišujících *Světlo* a *Tmu*

<i>Světlo</i>	<i>Tma</i>
- klad, nezištnost	- zápor, práva
- start, život, láska	- cíl, smrt, nenávisť
- mír, spolupráce, jednota	- válka, konkurence, sjednocení

V jalové diskuzi nesmí zapadnout to podstatné. „*Bud' světlo!*“, byla výzva k zásadnímu mravnímu rozhodnutí. Každý dostal možnost volby. Mohl setrvat anebo opustit vše minulé, zastoupené *Tmou*, zvolit zcela novou, nezištnou existenci.

Šlo o světelnou oběť, do budoucna pouze dávat a nic nežádat!

Je to těžko popsatelné a pro hlubší pochopení uvedu jedno *jasnovidné* nahlížení:

*Světlo procházející krystalem se láme v mnoho barev. Je to symbol jednoty a mnohosti - vidím v tom obraz Světla, v němž si každý, přes své sjednocení zachovává svou identitu a originalitu.*¹⁷

Oddělením *Světla* od *Tmy* vznikla JEDNOTA. Však v tomtéž okamžiku, na straně *Tmy*, došlo ke SJEDNOCENÍ.

Zdánlivě nepatrná, zato výmluvná nuance, nedozírného významu.

Jednota to je Rodina, Světlo.

Sjednocení to je Mafie, Tma.

Rázem se všichni sjednotili, aby pohltili *Světlo*.

Měli naprosto jasno. Není cesty zpět!

Mezi *Světlem* a *Tmou* vzniklo nepopsatelné napětí!!

Otevírá se prostor pro další, hlubší úvahy.

Upozorním raději na možnost jistého srovnání. K tomuto zcela převratnému okamžiku se nabízí jisté srovnání s událostmi na konci našeho *Zeměčasu*. Půjde rovněž o veskrze mimořádnou událost. Ostatně, zatím ještě nenastala, ale byla avizována Ježíšem již před 2000 lety. Jde o *Poslední soud*.

O posledním soudu

Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni

andělé s ním, posadí se na trůn své slávy; a budou

před něho shromážděny všechny národy.

I oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje

ovce od kozlů, ovce postaví po pravici a kozly

po levici. Tehdy řekne král těm po pravici:

„Pojďte, požehnaní mého Otce, ujměte se království,

které je vám připraveno od založení světa. Neboť

jsem hladověl, a dali jste mi jíst, žíznil jsem,

a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, ujali jste se

mne, byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem

nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení,

a přišli jste za mnou.‘ Tu mu ti spravedliví odpovědí:

„Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a nasýtili

jsme tě, nebo žíznivého, a dali jsme ti pít? Kdy

jsme tě viděli jako pocestného, a ujali jsme se tě,

nebo nahého, a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli

nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme za tebou?‘

Král odpoví a řekne jim: „Amen, pravím

vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých

nepatrných bratří, mně jste učinili.‘ A potom řekne

těm po levici: „Jděte ode mne, prokletí, do věčného

ohně, připraveného ďáblu a jeho andělům!

Hladověl jsem, a nedali jste mi jíst, žíznil jsem,

a nedali jste mi pít, byl jsem na cestách, a neujali

jste se mne, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl

jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.‘

Tehdy odpoví i oni: „Pane, kdy jsme tě viděli

hladového, žíznivého, pocestného, nahého,

¹⁷ Elsie Wheelerová, jasnovidka 1925, Sabiánské symboly

nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?‘
 On jim odpoví: „Amen, pravím vám, cokoliv jste
 neučinili jednomu z těchto nepatrných, ani mně
 jste neučinili.“ A půjdou do věčných muk, ale
 spravedliví do věčného života. /Mt 25,31-46/

Podobně jako na počátku *Stvoření* nás čeká *oddělení*! Jedni budou postaveni na pravici, druzí na levici. Zaručeně postrádáte onu výzvu a možnost volby a rozhodnutí. Nic takového nebude. Nadarmo vrhat sítě, když všichni jen chytračí. Těch pár rybiček lze snadno oddělit i rukou. Nebude výzva ani volby, jen soud a oddělení.

Celý svůj život se každý rozhoduje, ať vědomě či nevědomě, na které straně by chtěl stát. To je jediná a smyslu plná volba v životě každého lidského jedince. Žádný čin, jediné slovo nebude zapomenuto, nic ztraceno.

Bude jen *Soud* a *oddělení*.

Je pozoruhodné a současně výmluvné, že naprosto všichni a bez výjimky se budeme divit. Jak tomu rozumět? Že $1+1=2$ ví naprosto každý. Celý život o takové samozřejmosti nikdo nepochybuje. A pak, při *Posledním soudu*, najednou všichni zjistí že $1+1=2$, že je jen jediný *Bůh*, *Hospodin*, všichni se budou divit.

No vážně, nejsou ti drahoušci roztomilí?

Ale abych to téma *času* nějak uzavřel a pokračoval k dalším klíčovým otázkám.

Pravda, *Světlo* jakož i *Čas*, zřejmě tvoří nedílnou součást *Spravedlnosti*. Jsou neosobní a nemilosrdní současně.

Máme co dočinění se dvěma časy. Ten hlavní je *ČAS Hospodina*, *Boha* a náš *Zeměčas* je pouze lokální. Konec *Zeměčasu* sice ještě nenastal, ale reálně se blíží a je dostatečně popsán v *Janově zjevení*. Máme tak možnost porovnávat poměry na začátku a na konci *časů*.

Přejdu k další otázce, neboť *Čas* je nekonečné téma, a čtenáře tím už více unavovat nechci a nebudu.

Kdo je vlastně ČLOVĚK?

Odpovědi jsou namnoze čerpány ze dvou zásadně odlišných *pramenů*. První, starý je biblický. Druhý, novodobý je progresivní, vědecký a má kvalitní marketing.

„Z ničeho až na vrchol!“ „Člověk, to zní hrdě!“ „Já jsem člověk, kdo je víc?!“

Církev zaspaly a ztratily své tradiční, monopolní společenské postavení.

Hledat *Pravdu* a spoléhat na druhé je vždy riziko. Proto opětovně doporučuji, poříd'te si vlastní Bibli a začněte hledat sami. Jen tak máte šanci zdárně uniknout ze spárů zavedené propagandy.

A co mé psaní?

Nic víc než zkušenost biblického slídila, hledajícího *Pravdu*.

Tak jako je jediný *Hospodin*, *Bůh*, existuje jen jediný pramen veskrze *dobrých* informací, Bible!

Při objasňování jakékoli události, policejní teorie doporučuje hledat vyčerpávající odpovědi na 7 základních otázek.

KDO; CO; KDY; KDE; JAK; ČÍM; PROČ; ev. ŠKODA.

Pokud dá někdo na mne, otevře Bibli na začátku *Genesis* a nahlas vysloví otázku:
 „*Kdy byl stvořen Člověk?*“

Jednoznačnou a přesnou odpověď nabízí rodopis nebe a země.¹⁸

V ten den, nebylo na zemi ještě žádné polní křovisko, žádná bylina, jen záplava vystupovala ze země. Byl to začátek **třetího** dne *Stvoření*, kdy po oddělení vod se ukázala souš. Přesně v tomto okamžiku *Hospodin, Bůh* vytvořil ČLOVĚKA, prach ze země, a vdechl mu v chrápi dech života.

Tak se stal ČLOVĚK živým tvorem.

Je to jasné, ale hlava to nebere!

Jde o první stopu života v absolutní pustině, kdy ani na nebi není Slunce, Luna, hvězdy, naprosto nic a přesto *Hospodin, Bůh* vysazuje v zahradě Edenu stromy s plody dobrými k jídlu, aby tam postavil ČLOVĚKA. A co víc, než skončí třetí den *Stvoření*, nechá vyrůst veškerou pozemskou flóru.

Dlouho jsem to měl za velký problém. Co fotosyntéza a závislost všeho živého na Slunci, které začalo zářit až čtvrtého dne *Stvoření*? Až mi konečně došlo, že *Hospodin, Bůh* má od samého počátku k dispozici jiné, *dobré světlo*.

Soustřeďte veškerou pozornost na ČLOVĚKA a vše co s ním souvisí. Pozornost si zaslouží skutečnost, že po jeho postavení do zahrady Eden, *Hospodin, Bůh* poprvé **vidí**, že co učinil je dobré. Že je vše dobré vidí znovu i na konci dne a pak i každého dalšího. Zřejmě je to odvislé od ČLOVĚKA a jeho zcela klíčové role při realizaci plánu *Stvoření*.

Hospodin, Bůh není součástí *Stvoření*, ale skrze ČLOVĚKA se zde stal trvale přítomným a hned i viděl, že vše stvořené je dobré. Světla a hvězdy tvořené čtvrtého dne měly vládnout ve dne a v noci, ale rozhodně ne ČLOVĚKU. Tomu vládnul výlučně a jen *Hospodin, Bůh*. Co řekl, to bylo vykonáno.

ČLOVĚK měl rozhodnou a nezastupitelnou roli v procesu stvoření všeho živé. Vždyť právě on byl první a jedinou pochodní života.

Byl první, jediný a po něm už nikdy žádný jiný!

Nerozptylujte se *člověkem* na samém konci šestého dne *Stvoření*. Byl stvořen standardním procesem jako nebeské ptactvo, všechna polní zvěř, jako *muž* a *žena*, samec a samice. Měli se množit, vládnout všemu živému, ale v zahradě Eden nikdy nebyli. Tam se krátce prezentovala jen polní zvěř a nebeské ptactvo. Jen z nich si tam žijící ČLOVĚK měl vybrat pomoc sobě rovnou. S událostmi v Edenu neměli naprosto nic společného, ty jen zmařily jejich plánované určení.

ČLOVĚK v zahradě Eden si na nic nestěžoval. Kdo měl problém a hledal ČLOVĚKU pomoc jemu rovnou, byl *Hospodin, Bůh*! U *Něj* nutno hledat odpověď a ta je zřejmá.

Není dobré, aby byl ČLOVĚK sám.

Ale proč to celé čtyři dny *Stvoření* nevadilo a najednou, na samém konci, ano?! Odpověď je nasnadě.

ČLOVĚK, aniž co tušil, byl obětován. Pro něj, bylo *Stvoření*, mise bez návratu! Měl splnit poslání a po dokončení zůstat dál, navěky v zahradě Edenu. Zcela sám a v nečinnosti.

Hospodin, Bůh ví a dobře zná, co samota obnáší. Jenže samota a k tomu ještě nečinnost, to je hrozný úděl. Po dokončení *Stvoření* patrně nebyla možnost jak ČLOVĚKA z mise *Stvoření* stáhnout. Proto začal, ještě před dokončením *Stvoření*, hledat pro něj pomoc. Ale napoprvé to nevyšlo.

¹⁸ Gn.2, 4-9

V současnosti se obdobné kolaterální ztráty neřeší. Ustanovení sedmého dne coby dne odpočinku má faktický přesah až do současnosti a je důležité hledat smysl a podstatu tohoto, vlastně prvního nepsaného, božího zákona.

Tisíce lidí zaplatily životem za **porušení** ustanovení o sedmém dni.
Stejně tak mnozí položili život za **dodržování** nařízení o sobotě.

Přitom obě strany se hlásí k jednomu a témuž *Bohu*. A aby to nebylo příliš jednoduché, není ani jistota, zda sedmý den je sobota, anebo neděle.

Primárně je nutno mít na zřeteli dobu vzniku zákona. V daném případě to bylo na konci šestého dne *Stvoření*. V podmínkách JEDNOTY měl takový zákon charakter deklarace, bez donucení a trestů. Šlo o programové prohlášení k životu právě dokončeného *Stvoření*. V *Jednotě* to měl být čas a příležitost pro každého, sdílet radost všeho osobního i společného.

Není žádným tajemstvím, k čemu došlo v zahradě ráje a co vedlo k totálnímu rozvratu JEDNOTY. Uplatňovat původní zákonné ustanovení o odpočinku sedmého dne v naprosto odlišných podmínkách, v novém světě, je brilantní a jasná zlovolnost.

Je to i obraz lidské mentální úrovně.

Hospodin, Bůh

snáze řídí slepé koně,
než lidské *mimoně*¹⁹!!

Při současném nahlížení nutno uznat, že první, kdo porušil ustanovení o dni odpočinku, byl sám *Hospodin, Bůh*.

Vždyť co prvního udělal po dokončení a zajištění *Stvoření*!?

Namísto odpočinku, uspal ČLOVĚKA a z jeho žebra učinil ženu, coby pomoc jemu rovnou. Měl odpočívat a pak by nemusel ČLOVĚKA vyhánět ze zahrady ráje! *Stvoření* by nebylo rozvráceno, nelitoval by, že učinil Člověka²⁰, nebylo by potopy.

Namísto dne odpočinku si stvořil jen starosti a trápení.

A tak, vlastně zcela mimoděk, se zjevuje Pravda o *Hospodinu, Bohu*.

Milosrdenství a soucit jsou nepochybně tou nejhlubší podstatou Spravedlivého!

Existuje však případ, kdy za porušení ustanovení o dni odpočinku, uložil *Hospodin, Bůh*, trest smrti.²¹ To by mohlo vést k pochybnostem o *Jeho* charakteru.

Opak je však pravdou!

Lidé **vidí, CO se stalo** a podle toho soudí.

Hospodin, Bůh nejen že **vidí, CO se stalo**, ale i **PROČ se to stalo** a podle toho soudí!

Soud lidských *mimoňů*, je spravedlivý **relativně**.

Soud *Hospodina, Boha* je spravedlivý **absolutně**.

Dobrá příležitost pro připomenutí slov Ježíše, pronesená před 2000 lety;

¹⁹ *Mimoní* jsou panáčky zabarvení do žluté barvy, kteří existovali od počátku věků. Vyvinuli se ze žlutých jednobuněčných organismů a jejich poslání je sloužit největším zločincům historie. Najít si pána bylo jednoduché, ale udržet si ho, zvládali hůře. /Wikipedie/

²⁰ Gn.6,6 Litoval, že na zemi učinil člověka, a trápil se ve svém srdci.

²¹ Num.15,32 Když Izraelci prodlévali na poušti, přistihli muže, který v den odpočinku sbíral dříví.

Kdybyste věděli, co znamená ,milosrdenství chci, a ne obět‘, neodsuzovali byste nevinné. /Mt.12,7/

Pro pozorného čtenáře žádná novinka. Z předchozích kapitol již zná „zlatý klíč“ od Tajo.²²

Závěrem ale to veskrze nejdůležitější!

Mohlo by se zdát, že mezi *relativní* a *absolutní* Spravedlností může dojít ke kolizi. Šlo by o naprosté nepochopení principiálních základů *Stvoření* a jeho **úhelného kamene**. Kolize sice vzniká. Ale jen mezi lidskou *představou* o spravedlnosti a reálnou, absolutní *Spravedlností*.

Čím méně informací máme k dispozici, tím pochybněji nám absolutní *Spravedlnost* připadá.

I v případě, že rozsudek lidského soudu bude justičním zločinem, nikdy se nedostane do kolize s absolutní *Spravedlností*.

Když vás někdo udeří do jedné tváře, nemusíte, na radu Ježíše, hned nastavit druhou.²³

Nesmíte se mstít!

Hlava to sice nebere, ale byla to spravedlivá facka, se zárukou.

Proto ani žádná válka nemůže být spravedlivá, ale jen *domněle* spravedlivá.

Pokud jde o *Spravedlnost*, je bída židovské i křesťanské teologie nezměrná a neuvěřitelná současně.

Ježíšovo odsouzení a ukřižování je vzorový příklad, jak zločinné spolčení židovských *mimoňů*, nechtěně a proti své vůli, umožnilo realizovat *absolutní Spravedlnost*!

Že se sami, zcela vědomě, zatížili účastí na osnování zločinu vraždy, je mimo jakoukoli pochybnost.

Spravedlivý, Hospodin, Bůh zaručuje každému, že nic nespravedlivého se nikomu nikdy nestane!

Problematicku *Spravedlnosti* neopouštím, budu se jen více věnovat prvním zločinům a jejich pachatelům.

Místem prvního činu byla zahrada ráje, *Eden*. Prvním pachatelem *žena pro Člověka* a druhým ČLOVĚK. To podstatné bylo rozebráno v předešlé kapitole.

Pokud jde o *Spravedlnost*, obrátím pozornost k *představám* o Spravedlnosti, jejich významu a vlivu na vývoj událostí.

V případě prvního zločinu, *žena pro Člověka* i ČLOVĚK věděli velmi dobře, že stromu poznání dobrého a zlého, se nesmí ani dotknout, aby nezemřeli.

Už od dětství mám, kdesi hluboko v paměti, uloženo něco podobného. BLESK a varování.

²² *Po dešti*, filmové drama Japonsko/Francie, 1999, režie Takaši Koizumi, scénář Akira Kurosawa

²³ *Matouš 5,39* Já však vám pravím, abyste se zlým nejednali jako on s vámi; ale kdo tě uhoď do pravé tváře, nastav mu i druhou;

ŽIVOTU NEBEZPEČNO!
 NEDOTÝKEJTE SE ANI DRÁTŮ SPADLÝCH NA ZEM!
 Varování i záruka okamžité smrti po zásahu elektrickým proudem.

Na mých představách nesejde, ale v době spáchání obou zločinů na to hleděl celý nebeský zástup a každý měl svou *představu*, co při tak flagrantním porušení zákazu by mělo nastat.

ČLOVĚK nebyl žádné „béčko“, právě naopak! Patřil k vrcholu mocenské hierarchie, proto i všeobecný zájem o něj a jeho nejbližší.

A pak, porušili zákaz *Hospodina, Boha* a ne nějakého dealera elektřiny!

Všichni jen zírali a vůbec nechápali.

Jako by se nic nestalo.

Byli sice vyhnáni ze zahrady ráje, ale ČLOVĚK se nerušeně dožil věku 930 let. Za tu dobu se prvotní údiv pomalu měnil v jistotu!

Viděli, jak ČLOVĚK využil příležitost a „*dojebal*“, doslova a do písmene, vše dobré co bylo stvořeno.

Ale kdyby jen to!

Co *viděli* po zabití Ábela?!

Misto potrestání, vzal *Hospodin, Bůh* Kaina pod svou osobní ochranu. Každému, kdo by chtěl na něm vykonat pomstu, hrozil sedmeronásobnou pomstou.

Dokonce i Lámech, šestý z Kainovy rodové linie se úspěšně dovolal ochrany *Hospodina, Boha* a případnému mstiteli vyhrožoval násobně větší pomstou, než u Kaina. Jak plynul čas, měli jasno.

Viděli, co vše je možno si dovolit.

Viděli, že slovo *Hospodina, Boha* už neplatí!

Viděli, že *Spravedlnost* neexistuje!

Viděli, jak půvabné jsou dcery lidské, sestoupili a brali si za ženy všechny, jichž se jim zachtělo.²⁴

Lze se vůbec divit, že *synové božští*, se nechali strnout tím, co *viděli*!?

Jenomže *vidět*, znamená jen kulový *vědět*!!

Pokud ovšem nejste *Hospodin, Bůh*.

Zato *Hospodin, Bůh viděl*, jak se na zemi rozmnožila zlovůle člověka a že *každý* jeho výtvar mysli i srdce je v *každé* chvíli jen zlý.²⁵

Ve všem tom veskrze zlém a bezútěšném zůstane bez povšimnutí jediná pozitivní událost. Po 930 letech, když ČLOVĚK-Adam zemřel, byl konečně stažen z mise *Stvoření*.

Hospodin nemá jen nás, ani chuť a čas řešit naše problémy. Opatřením v oblasti *softwaru* zkrátil život potomků *Člověka* z 1.000 na 120 let, ale bez pozitivní odezvy.

Proto světovou potopou, totálně zredukoval a obměnil již jen *lidský hardware*, *faunu* i *floru*. Detailní informace poskytuje Noe a jeho příběh. To už ponechávám k samostatnému zkoumání.

Mám totiž jistý problém.

²⁴ *Genesis 6,1* Když se lidé počali na zemi množit a rodily se jim dcery, viděli synové božští, jak půvabné jsou dcery lidské, a brali si za ženy všechny, jichž se jim zachtělo.

²⁵ *Genesis 6,2* I viděl Hospodin, jak se na zemi rozmnožila zlovůle člověka a že každý výtvar jeho mysli i srdce je v každé chvíli jen zlý.

Závěr se blíží a tím i má poslední šance omluvit se a částečně napravit dvě vážná pochybení. Je to osobní a mohl bych to probrat mimo hlavní téma. Ale vážně jsem poškodil už tak špatné renomé Kaina. A při hodnocení opilosti Noe zase nerespektoval všechna fakta a znevažil jej.

Snazší je to v případě Noe. Nedržel jsem se faktů a nechal se unést vlastní zkušeností jak s alkoholem, tak s opilci. Byla to velká chyba. Své provinění nechci zlehčovat poukazováním na odborníky a jejich vyvolávání představ orgastických praktik.²⁶ Události mají zcela jednoduché a prosté vysvětlení. Bylo to stále ještě v dobách počátků, kdy chyběly zkušenosti.

Noe byl první, kdo se opil a získal první zkušenost s alkoholem. Ani bratři neměli zkušenost s chováním jedinců pod vlivem alkoholu a nevěděli, jak k nim přistupovat.

Šét a Jefet nevěděli, co se Noemu přihodilo, to jim oznámil Chám. Šli mu pomoci a přistupovali k němu s hlubokou úctou. Aby nemuseli hledět na jeho nahotu, šli pozadu a přikryli jej.

Když Noe procitl a zvěděl, co mu provedl Chám, proklel Kenaana.

A hned tu máme dvě zásadní otázky.

Co mu vlastně Chám provedl?

A proč neproklel Cháma, ale jeho nejmladšího syna?

Chám se dopustil toho, že zašel za otcem a byl šokován stavem, ve kterém jej zastihнул. Nerozuměl, neuměl pomoci, proto šel a řekl to bratrům. To ale nebyla jeho vina. Chám viděl i jak otec poprvé ochutnal víno a komickou změnu v jeho chování. Prostě se tomu jen zasmál, nevěděl co se děje ani co bude.

Bratři zase nevěděli, že právě procitnuvší Noe je stále pod vlivem alkoholu. Netušili, co může vyvolat pouhá zmínka o tom, že jim to oznámil Chám. Zaručeně zírali a vůbec nechápali, co se děje?!

Proč je tak brutálně a opakovaně proklínán Kenaan?

Co ten s tím mohl mít společného, když tou dobou nebyl ani přítomen.

Dnes již máme s opilci bohaté zkušenosti a Noeho reakce je nám pochopitelná a srozumitelná. Po procitnutí byl Noe stále ještě pod silným vlivem alkoholu. Byla to jeho první zkušenost a byl otřesen svým vlastním stavem. Nevěděl, co se mu to stalo, co dělal, typické „okno“ opilce. Poslední co si vybavoval, že Chám se smál, ale nechápal proč? Ta banální vzpomínka vyvolala v jeho alkoholem ovládané mysli zkrat. Zraněná ješitnost proměnila nechápavost v zuřivou nenávist. Nejrady by Cháma zabil. Taková zkušenost již existovala. Ale on se mu chtěl pomstít, strašně pomstít. Proto opakovaně zaútočil na Chámovo nejcitlivější místo. Na milovaného Kenaana a to způsobem, proti kterému není obrany.

Otřesné a odporné současně. Příklad, čeho je jedinec, pod vlivem alkoholu, schopen. Jako střizlivý by se nikdy ničeho podobného nedopustil.

Byla to draze zaplacená zkušenost. Po vystřízlivění zaručeně hluboce litoval, ale marně.

Chápu a hluboce soucím.

Spravedlivý nemůže něčemu takovému lhostejně přihlížet, a proto bere prokleté namnoze pod svou ochranu. Já jen věřím, že má omluva dojde vyslyšení.

²⁶ VÝKLADY KE STARÉMU ZÁKONU, str.65, vydal Kalich, Praha 1991

V případě Kaina je to mnohem složitější. Budu se snažit, co jen mohu, napravit svou povrchnost a trestuhodnou nedbalost. Začnu zešíroka.

Místem spáchání prvních dvou zločinů byla zahrada ráje, Eden. Pachatelé nepochází ze Stvoření.

Místem *stvoření* ČLOVĚKA byla Země. Čas stvoření, začátek třetího dne *Stvoření*.

Místem *utvoření* ženy pro ČLOVĚKA byla zahrada ráje, Eden. Čas *utvoření*, začátek sedmého dne *Stvoření*.

Vyjádřit srozumitelně význam a účel lokality zvané Eden je obtížné. Násobně složitější je to s osobnostmi ČLOVĚKA a *ženy pro* ČLOVĚKA, potažmo jejich tří synů.

Neexistuje nikdo další, kdo by byl stvořen způsobem jako ČLOVĚK a současně *Hospodinem, Bohem*. Obdobně výjimečnou bytostí byla i žena pro Člověka. Proces početí i narození Kaina, Ábela a Šéta je nám znám. Postrádá ale klíčový faktor křížení, běžný při lidském množení. Dostupné informace, týkající se těchto, od nás zcela odlišných jedinců, jsou namnoze mimo naše běžné chápání.

Když *Hospodin, Bůh* konstatoval, „*ted' je člověk jako jeden z nás*“ je to pro nás nic neříkající. Přitom šlo o událost, odpovídající změně jádra atomu ^{235}U , při štěpné reakci.

Šlo o novum a pohromu současně.

Nebudu nikterak zlehčovat své provinění, naopak. Poučte se, buďte pozorní a vyhněte se podobným problémům.

Na místo informací **JAK** Kain zabil Ábela a **CO** se odehrálo mezi bratry, když byli na poli, nabízí *Genesis* jen **tři tečky**...

Může jít o banalitu, nebo vymlčenou mimořádnost.

Nevíme JAK a CO se mezi bratry na poli odehrálo, zato víme, co vše předcházelo. Lze si tak vytvořit dostatečně spolehlivý kontext celé události. Jen je třeba být důsledný a zohlednit citlivě všechna fakta a právě v tom jsem ostudně selhal.

Proto ještě jednou a naposledy.

Přímo a co nejjednodušeji.

Kain, po jisté době, přináší obětní dar *Hospodinu*. Je otázkou, kde přišel k myšlence přinést obětní dar. *Hospodin* nic takového nežádal.

Kaina to napadlo po jisté době!

Temnotě zřejmě chvíli trvalo, než Kain její představu přijal jako *výtvar své mysli* a realizoval přinesením obětního daru.

Ábelovi nebylo třeba žádnou představu podsouvat, stačilo, co *viděl* a jen se přidal.

Když zemědělec obětoval z plodin země, pastýř přinesl oběť ze svých prvorozených ovcí a jejich tuku. A právě to byla veskrze krucinální událost, kterou jsem pominul.

Kain nebyl prvním, kdo ve *Stvoření* zabil.

Absolutní prvenství náleží Ábelovi!!

V současnosti jde o všední banalitu. TV nás celý den vyživuje násilím a vražděním. Kain ale viděl zabití a smrt poprvé. Nárek zabíjené ovce, pohled na krev, to jím muselo hluboce a do základů otřást, přičemž to naprosto nechápal.

To ale nebylo nic proti tomu, co zažil krátce nato, když *Hospodin* shlédl na Ábela a jeho oběť, ale na Kaina a jeho oběť nikoli.

Kain **vzplanul** velikým hněvem a **zesinal** v tváři.
 Předchozí *hrůzný a děsivý* zážitek, umocnil pocit *zlosti* a *vzteku*.
 Náhlé spojení takovýchto emocí muselo být veskrze devastující. Kain nebyl schopen rozumného uvažování ani jednání.

Hospodin sice Kaina varoval, že pokud nebude konat dobro, hřích se uvelebí u dveří a bude po něm dychtit, že on mu má vládnout. Kaina ale neslyšel. Ovládaly jej emoce a rozumné myšlení bylo potlačeno.

Taková drzá myšlenka; Dodnes máme u dveří svých domů poštovní schránky, ale *hřích* přichází do středu každé rodiny skrze TV. A uživatelé smartphonů jsou mu stále k dispozici. Pokrok nelze zastavit. Ale zpět k věci.

Kainovo jednání bylo veskrze impulzivní a pudové. Při nedostatku informací, ve snaze pochopit a nikoli soudit, mohu konstatovat;

Kain zabil Ábela proto, že svou obětí přivedl *Smrt* do *Stvoření*.
 Jeho reakci, kdy *Hospodin* preferoval Ábela a jeho oběť, zcela chápu.

Když tak, tož tak!

Hospodinu libou oběť jen zopakoval s Ábelem!!

Bud'te připraveni i na možnost, že se až příliš s pachatelem ztotožníte. Něco takového ale lhostejným profesionálům nehrozí.

Tak jako v TV.

Všechno jen hrají, pravdu však nehledají.

Znovu a naléhavě připomínám. Naše nahlížení události, je vždy jen omezené. Pročež i naše soudy mohou být toliko relativně správné. Jediný *Hospodin*, *Bůh* má všechny informace a je proto absolutně *Spravedlivý*. Ve své propastné neinformovanosti máme o *spravedlnosti Jeho* soudu veskrze zkreslené představy.

Ale nejsme v tom vůbec sami. Celý nebeský zástup *viděl*, jak Kain na poli zabil Ábela. Čekali, jak bude obnoven pořádek, nastolena *Spravedlnost*. Ale viditelně se nic nedělo a proto nastaly pochybnosti o *Spravedlnosti* a *Hospodinu*, *Bohu*.

Protože mi zbývají jen hodiny a musím se rovněž vyspat, vezmu to zkratkou. Jde o ty tři tajemné, nic neříkající tečky o tom co se stalo na poli, když Kain zabil Ábela.

Byl to moment zrodu *Spravedlnosti*.

Tak jako *Dobré světlo* není ničím limitováno, ani *Spravedlnost* nezná hranic. *Spravedlnost* vzniká současně se zločinem. Ale nemá vztah ke zločinu, neboť ten se stává součástí minulosti.

Spravedlnost má vztah výhradně k budoucnosti! Je proměnlivá, neustále zohledňuje další skutky našeho života, jak pozitivní tak negativní.

Zatím co svědectví lze zapsat u *Spravedlnosti*, pro soustavnou proměnlivost, je to zcela vyloučené.

Proto pouze tři tečky...!

Nelze nic víc.

Co se týče *Spravedlnosti*, nejvíce oceňuji moment, kdy jsem si uvědomil, že pramen všeho zlého je mimo *Stvoření*, mimo nás. Je na každém, jakou zlou představu přijme za svou

a realizuje ji zde ve *Stvoření*. Žádný lidský soud, naprosto nikdo něco takového nezvažuje. Ba naopak, pěstujeme přesvědčení, že smrtí vše končí, pomáhají odpustky či zpovědník.

Odmítáme vzít na vědomí, že momentem, kdy *Hospodin Bůh* oddělil dobré *Světlo* od *Tmy*, začal nelítostný boj o opětovné pohlcení *Světla*. V této válce jsme jen tráva na bitevním poli, ať už si o sobě namlouváme cokoli.

Hospodin, Bůh je všemocný a srovnatelně mocná je i *Temnota*.

Lidský intelekt je s nimi naprosto nesouměrný.

Přijetím sebe neviněji vypadající nabídky *Temnoty*, stáváme se ihned i její kořistí.

Ráno, jen krátce po probuzení, mi přišla myšlenka! Vlastně otázka a půjde zřejmě o poslední, co mne za pět měsíců psaní napadlo.

„Není celá ta Bible vlastně jen jeden, jediný, velký příběh *Spravedlnosti*?“

Chtělo se spát, ale raději jsem vstal, abych psaní dokončil. Bylo to nepopsatelně vážné. Všechny mé dosavadní myšlenky se samy uspořádaly do jediného zcela jasného, monumentálního příběhu *Spravedlnosti*. Uchvátila mne jeho jasnost a jednoduchost.

Na **začátku** byl první zločin, kdy Kain zabil Ábela.

Na **konci** byla smrt ukřižovaného Ježíše.

Vše, naprosto vše, mezi těmito událostmi není ničím jiným, než rozsáhlým popisem příprav a konečného naplnění **absolutní *Spravedlnosti***. V jediném krátkém okamžiku byly brutálně a nemilosrdně rozdraceny naprosto všechny představy o velikosti a významu celého jednoho národa, potažmo lidské rasy vůbec.

Jsme pouze sebevědomí ignoranti, co slepě přihlížejí a naprosto nic nechápou.

Bible popisuje do těch nejmenších detailů všechny přípravy na definitivní a absolutně *Spravedlivé* narovnání prvního zločinu. Hospodin nedovolil aby Šét či kdokoli jiný Ábela pomstil. Přitom ale reálně, zcela nepozorovaně, právě tuto *spravedlivou* odplatu chystal.

Ze Šéta vzešel Izrael a byl tisíce let šlechtěn coby slepý vykonavatel **absolutní *Spravedlnosti***. Všechny informace o vzniku a životě Izraele jsou mimořádně zajímavé, poučné a přitom v plánech **absolutní *Spravedlnosti***, zcela nepodstatné, i když ne zcela.

Existovaly totiž tři varianty.

Varianta **absolutní *Spravedlnosti*** je jasná. Ukřižováním byla 100% naplněna.

Zřejmá by měla být i varianta *Temnoty*. Při pokoušení na poušti mohl Ježíš přijmout od ďábla slávu a moc království celého světa. Šlo o nabídku, která se neodmítá. Stačilo, aby se ďáblu poklonil. Odmítl a zvolil absolutní *Spravedlnost*. *Temnota* nechtěla, aby smrt Ježíše byla *spravedlivá*. Do poslední chvíle, skrze Piláta usilovala, aby k ukřižování nedošlo.²⁷

Třetí variantu, byť utopistickou je třeba rovněž zmínit. I takovou variantu **absolutní *Spravedlnosti*** připouští.

Reálně byl na jedné straně zločinec **Kain** v osobě Ježíše. Proti němu **Šét**, zosobněný celým Izraelem a tedy jediný, oprávněný mstitel smrti Ábela.

Mohlo dojít k **odpuštění**, což je nejvýznamnější projev **absolutní *Spravedlnosti***.

To by se pak ale děly věci!

²⁷ Mat. 27,19 Když seděl na soudné stoličce, poslala k němu jeho žena se vzkazem: „Nezačíněj si nic s tím *spravedlivým*! Dnes mě kvůli němu pronásledovaly zlé sny.“

Kdo nezažil skutečné odpuštění, nikdy nepochopí.

Kdo by pochyboval o identitě *Kaina - Ježíše*, pak připomínám. Byl jen jediný Syn člověka a to Kain. Ábél byl bratr Syna člověka a Šét jen nejmladší bratr Syna člověka. Ježíš to vyjádřil naprosto jasně, ale naprosto marně.

Samozřejmě, nelze uvěřit tomu, co píšu. Jako Tomáš, neuvěříte, dokud neuvidíte.²⁸ A je to vlastně dobře. Dívejte se, co vše musel Ježíš vytrpět a při tom si říkejte. A žasněte! To je spravedlnost, *absolutní Spravedlnost!*

A pokud nebudete sto pochopit poslední slova ukřižovaného Ježíše.

„Eloi, Eloi, lema sabachtani?“, což přeloženo znamená
„Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“²⁹

Pak vězte;

Bylo to přesně ve chvíli, kdy *absolutní Spravedlnost* došla naplnění a již nebylo třeba další podpory *Hospodina, Boha*.

Svou rolí, kterou sebral Izrael při spravedlivém procesu s Ježíšem, vyčerpal smysl své existence a byli proto rozehnáni do celého světa. Není divu, že pro *Temnotu* se stali vhodným a ochotným objektem pro realizaci těch největších útoků na *Stvoření a Hospodina, Boha* především.

Dochází čas i chuť cokoli dalšího psát.

Takovýto konec jsem naprosto nečekal. Chtěl jsem napsat i vedlejší stopu a uvést něco osobního, ale nešlo to.

Snad později.

Dnes je mi 75 a mám za to, že jsem nejen našel, ale i naplnil smysl svého života.

Vše je k dispozici na www.primlucce.cz

Lazar Lopata
Lev ze Lvové

07.10.2024
Dolní Zálezly
11.51 AP /CDET/

²⁸ Ostatní učedníci mu řekli: „Viděli jsme Pána.“ Odpověděl jim: „Dokud neuvidím na jeho rukou stopy po hřebecích a dokud nevloším do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.“

²⁹ **Marek 15,34** O třetí hodině zvolal Ježíš mocným hlasem: „Eloi, Eloi, lema sabachtani?“, což přeloženo znamená, Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?